

Ordene frem: „Jeg er Jensefs Søn, og kommer lige fra England.“

„Na!“ sagde Konen og vidde igen Luffe.

„Ja! men hvor er de fluttet hen?“ trængte han paa.

„Det ved jeg ikke noget om,“ sagde hun og fik Døren helt i med et Smæld. Og han stod og syntes, at det Smæld gjorde saa ondt et Steds inde i ham.

Saa lignede han ned til Viceværten.

„Ja! Jensefs var fluttet hen et Steds i Effildgade, men Nummeret kunde de ikke huske,“ og saa var den ikke længere.

Det gik langsomt, meget langsomt ned ad Trappen ud af Gadebønen, hvert Øjeblik løb Sjælene fulde, saa han ikke kunde se — flyttede! borte! og her stod han ved sit gamle Sjem og fandt Døren lukket, i den gamle By og kunde ikke finde sine Kære — Julenat paa Gaden eller i en Beværtning mellem fremmede — aa! hvor var det da sørgeligt! Han var lige ved at give sig rigtig til at græde, men saa huffed han paa, at han da var en voksen Mand, og flemt Kæberne sammen.

Men hvad skulde han da gøre? Fuldstændig modløs drev han ned ad Gaden, slap i Knæerne og sulsten; med eet fælte han sig saa flejn og ensom.

Folk hattede forbi ham, det var lige ved Ruffetid, de sidste Juledegn til Julen. To Smaadrenge kom slæbende med et Juletræ, en Mand med en stor Palle under Armen stødte til ham, et Par Kæner kom op fra Grøntforretningen — der handlede de da i „gamle Dage“, maatte vidste Madammen Væfede. Han gik derned, men hun vidste ingenting, stod hun og trippede af Utaalmodighed for at faa ham ud og Butikken lukket.

Saa drev han ned i Effildgade. Alle de oplyste Nuder! Somme var der ikke Gardiner for, saa man kunde se Ans og feistige Borde, somme Steder hang de. Nu var der snart ikke et Menneske paa Gaden mere; og her gik han og vidste, at bag to af disse oplyste Bindere sad nu hans Kære og talte om ham og længtes efter ham, og han gik ensom ned i Mørket og længtes saa ufelgelig efter dem, maatte fune saa Nef fra dem og kunde dog ikke finde dem — og saa var han kommen helt fra England for at staa udenfor sin Faders Gadedør Juleaften!

Nu begyndte alle Klokker at ringe, og Folk kom ned ad Gaden med Salmebøger i Hænderne. Uvilfaarligt fulgte han. Maaske og saa de, han længtes efter, gik til kirke i Aften, maatte faa ham dem der. Det var helt underligt at komme her, og det var saa længe siden; Orgelets Brusen, Lydene, Juletræet oppe i Koret, alle de Mennesker, men mest alle disse Børn — han stod borte i en Strog og sølte noget underligt noget, som lignede sig ind paa ham og vidde have ham til at græde; men han holdt sig tappert og gav sig til at betragte alle, som kom ind. Saa brød Juleaften frem, den gamle, kendte, og for han vidste et Ord af det, stod han der og græd, ja! han flammede sig ikke en Gang ved det, sølte det, som om hans Moder kom ham nær, nær som i gamle Dage, naar hun bad Aftenbøn med dem, med sin store Dreng og sin lille Pige. Og nede i Mørket, hvor ingen kunde se det, under Huen, foldede han sine Hænder og begyndte at bede. Først bad han om, at han maatte finde hjem, saa bad han for Far og Mo'r og Anger, og inden han vidste et Ord af det, bad han for sig selv, at Gud vilde hjælpe ham til at blive rigtig god.

Nu gik Præsten paa Brædvestolen, men han havde faaet Al over sig, syntes ikke, han havde Tid til mere og listede ud. — Der ude stod han lidt og saa op paa Himlen og Stjernerne, syntes, at han et Øjeblik havde været dem og Gud nær; saa gik han atter mod Effildgade. Pige paa Sjønet løb han mod et forfinket Postbud, og straks slog den Tanke ned i ham, om ikke han kunde hjælpe.

„Jensen? Ja! der var saa mange Jensefer.“

„Sam, der har en Søn, som sejler, og en Pige hjemme?“

„Jo! holdt nu lidt! Fru Jensen i 22 har spurgt om et Brev fra

England flere Gange endda — jo! det er nok hende, saadan en smal Kone, som bruger Brillen og nok er fra Holland af.“

„Ja!“ jublede han, „det er hende, nej! at De vidste det, jeg er nemlig kommen lige fra England, skal jeg sige Dem, og saa var de fluttede . . .“

„Ja! det skal nok passe; de har boet i 22 siden Flutte-dag — ja! gaa De blot derhen — god Nat! og glædelig Jul!“

Han gik ikke, han løb; men medens han løb tænkte han og sagde det til sig selv: „Tak! Tak! hvor var det godt! Saa er der da en Gud til, som vilde hjælpe mig!“

Mohall, N. D.

Søndag den 21. Nov. holdt Pastor A. Hansen sin Afkædsprædiken herude ved Vestkysten, og dermed betragtedes Bethesda Menighed som opløst. Der har i de senere Aar været en Del af Menighedens Folk, som er fluttet bort, og da den i Forvejen var lille, saa de, som blev tilbage, sig ikke i Stand til at opholde Menigheden. Kirken var i Forvejen bleven solgt til „Nazarenerne“. Vi havde dog hellere set, at en af de norf luth. Menigheder her omkring havde købt den. Da underetegnede for en Tid siden stod og saa paa Aftningen af Kirken fra dens gamle til dens nye Plads, foldtes Hjertet med Bæmød, Tankerne gik tilbage til den Tid, vi havde faaet den bygget, og vi første Gang samlede til Gudstjeneste. Hvor glade var vi da ikke! Den Tid var nu forbi. Bethesda Menighed vilde snart være ude af Tilværelsen.

Den spanske Syge har ogsaa her omkring frævet mange Døje. Den er dog nu i Aftagen. Man mener, at den igen til Foraaret vil tage fat med forment Kraft, dog — Menneskene spaar men Gud raar“.

Vi har haft særdeles værdt Bejr nu igennem Efteraaret; Kreaturerne har gaaet ude og taget deres Føde indtil nu. Der er ellers ikke nogen Mangel paa Foder heroppe i Nar, og Vælen var ogsaa bedre end i For.

Reis A. Lund.

Buffalo, Wyo.

Vi, som bor her ved Buffalo, har ogsaa Grund til at være glade, ikke alene fordi der er bleven Fred paa Jorden, og den stoffe Nyffer faldt, og hans Kald blev stort, men særlig fordi Herren er nær.

Jeg har lidt undret mig over hvorledes Paulus kunde sige, at de troende altid skal glæde sig i Herren. Han fortæller lidt længere nede, hvorfor vi som Guds Børn altid kan være glade, fordi Herren er nær, men Paulus havde jo selv en uafslæbelig Smerte i sit Inderside og led saaledes af Djevleens Næveslag, at han klagede: Jeg elendige Menneske, hvo skal fri mig fra dette Dødens Regeme. Men her har vi hans eget Svar: Vi over troer Taalmodighed i Trængsler, i Rød, i Anger; vi er som bedrøvede dog altid glade. Men hvorledes kan det være gaaet an? Jo, han siger, fordi Herren er nær. De troendes megen Bedrøvelse opløser sig derfor i Glæde, deres Sorg i Bøn, deres Strid i den Guds Fred, som overgaaer af Forstand. Herren er nær, nær i Drødet, nær i Døden, nær i Dommen. Herren er nær. I enhver Vædsning gælder det Guds Folk, og i hvilken Mening vi tager dette Ord. Herren er nær; altid vil det kunne aabne vort Ore for den apostoliske Formaning, som gaar foran og følger efter, snart flyder ingen Taare mere af vort Øje, snart stiger intet Suk mere op fra vort Hjerte, vi nyder evig Fred. Er dette ikke Grund nok til at være glade! Lad os opmuntre hderandre, troende Kristne, midt i vor Bedrøvelse at være glade, glade i Dag og glade i Morgen, glade i Frydens Tid og glade i Smertens Aar. Vi har Grund at glædes over, at Gud elsker os og har givet os sin Søn, som altid er hos os. I ham er vi Guds Børn, og Himlens Arvinger. Meget falder os nu tungt men alt skal tjene os til gode. Lader os ikke være belymrede for noget, ikke for noget som helst. Intet er saa galt, at jo Jesus ved Naad. Jo værre det

gaar til, jo mere skal vi vinde jo større Kraft befinde, naar vi kun kæmpe vil. Lad i alle Ting være Begæringens jrensforer for Gud i Paafaldelse og Bøn med Taffigelse. Lad os tale med Gud om alt, hvad som helst der trykker os. Lad os lægge det frem for ham, saa er det ikke vores mere, men da er Sorgen og al Sagen Herrens. Og lad os takke ham, at han vil tage det paa sig. Lad os gøre som Paulus her siger. Det er Gud selv, som taler ved ham og byder os denne Glæde. Lad os bede og takke, lad os endelig ikke frygte men bringe vor Tak frem i vore Bønner. Lad os altid høre os for dette Guds Bud, vi har allerede faaet Naade dertil. Lad os gøre, som Gud selv siger, saa skal hans Fred sejre i os. Altid og allesteds hen til Gud med alt. Maaske tager han ikke den udvortes Trængsel bort med en Gang, giver han dog Sejr derinde, saa vi kan takke for Trængselen, det er ikke let, men Gud ife Lov det kan lade sig gøre, fordi Herren er os nær.

En hjertelig Hilsen fra Buffalo til alle Guds Folk. Kom os ihu i eders Bønner, saa denne Koloni ogsaa maa blomstre og bære mange Guld paa den store Dag.

J. Lund.

BREV FRA PASTOR JAMES PETERSEN.

Nedenstaaende er et Brev fra Past. James Petersen til hans Hustru. Privat skriver han til os, at da han finder det svært at faa Tid til at skrive for Pressen, og da han mener, at dette Brev til Hjemmet indeholder adskilligt af almindelig Interesse, foretrækker han at sende Dsk. Duplikat af det.

France, Nov. 17, 1918.

My dear Wife:—

This letter may be rather brief because it is nearly time for „lights out,“ and tomorrow morning I have so many things to look after that there will be no time to write. But the letter will bring you a pleasant and hopeful surprise. I cannot refrain from telling you of something which may bring me back to you sooner than we had dared to expect. I rather hesitate to reveal this to you for if the plan should be delayed it might cause you to be disappointed. I say this so that you will not become too elated all at once with a reaction later. Now, if you will promise yourself to remain calm and patient whatever comes, you may read this bit of news.

I sat down last night and wrote a military letter to the Adjutant General, through military channels, requesting that I be permitted to go back to the U. S. A. as soon as my turn comes in the process of demobilization. This request was based upon a statement of Secretary Baker that those sent to France first will be permitted to go back first. In regard to Chaplains this rule might be overlooked, unconsciously or purposely, wherefore I sent a special request. My Colonel has already promised to O. K. and forward it. The request must be signed by three other high officials at different places before reaching the Adjutant General for final approval. So you see it will take some time before I can expect a reply, over one month I think, and even then the request may not be granted immediately. But since I have expressed my desire and this is approved by my Colonel, it will be considered in due time and I will be given a fair chance. I was in the first 200,000 of the A. E. F. to France, very fortunate, as they may keep 1,000,000 over here for some time.

I also gave as reasons for transfer, that my father is aged and not well, of course also the fact that I have wife and children. These reasons could not always be considered in time of war, but now since „the war is over“ it will receive due consideration. My request is for a transfer to the U. S. rather than immediate release from the Army. It is no more than just that the

Government should, during the months of demobilization, profit by the experience I have had with our soldiers in France. I also have a personal desire to meet some of our soldiers as they come through an American Camp, and speak a final word to them from the Army before they go back to their homes.

I do not intend to stay in the Army in time of peace. There are so many things in home church life that I long for and which I would not live without for all the world. There is, first of all, our church edifice with our peculiar church service, ritual, hymns, etc. All this we can love and treasure without in any way ignoring other denominations, just as one can love his own home above all homes, and yet live in peace and good understanding with his neighbors. And then there is the association with our brother pastors and their families as well as the families of ones congregation. There is our mission meetings, conferences, etc., where we assemble from various localities in spiritual brotherhood and mutual understanding (though of course not always perfect.) Then there is the Foreign language of our fathers which will not be forbidden among our people in America except locally and temporarily, at least in this generation, that is, if some of our people will be wise enough to give up the idea of forming a little Denmark in America by segregation and by scoffing at the increasing use of English. I sure love the language of my forefathers, even though I am more English, if eloquent at all. I often find myself singing bits of Danish hymns and speaking to God in Danish when walking on lonely paths or in my private quarters. And when I find soldiers of Danish descent I often speak to them in that language which is of course not forbidden in the Army. There is a great deal of common-sense and fair mindedness in that respect among military officials. I felt very much disappointed with our last choice of a man for Governor of Iowa when I read in the newspapers Governor Harding's statement to the effect that God would not hear prayers unless they were worded in the English language. Surely such a statement shows traits of a man too small and too unbalanced to hold down so high a chair in so great a state, within so great a nation in so great a world. And I know the citizens of Iowa enough to know that they will select a man of large caliber, a typical American statesman on next election day. Meanwhile they will remain obedient to the powers that be.

Well, I was giving you some reasons why I prefer church life rather than knocking around in the world like this. Yet that does certainly not imply any regret of my going with the Army over here. I shall always consider the year 1918 the time of my life in regard to opportunities for helping others as well as for my own spiritual development. This is of course not saying that I by any means measure up to these opportunities, yet it is my prayer that I may not come too short of it. Of all the commanding officers with whom I have had to do I can say that not one has endeavored to place any hindrance to my religious work. On the other hand they have done every thing possible to facilitate it, and among the soldiers there are always men who are willing to render any assistance necessary. When I go back into civil life, I shall always retain the highest regard for the Army of the U. S.

Your loving husband,
James C. Peterson,
Chaplain
U. S. Army
Amer. E. F.

Laurens, New York.

Den 14. Dec. 1918.

Dette er iær lig beregnet paa vore Venner i Coulter og Omega, fordi det snider med at saa strevet til alle, som vi skulde. Saa hermed ønskes eder alle en „Glædelig Jul!“

Begrundet paa Influenza blev eders Farveløse med os ikke til noget, men inderlig Tak for Kærligheden bag ved det altsammen, og Tak for, hvad vi i de fundne 25 Aar har været med at dele. Sjerterne har jo alligevel slaaet sammen i Sorg og i Glæde mere end en Gang; det sølte vi mest, da Paandet skulde overføres, og vi skulde rulle bort med Toget saa ene fra eder alle sammen. Gode saa Gud, at om vi ikke mødes mere paa Jord, vi alle maa træbe alvorligt at indgaa igennem den suævre Port. Det er jo alligevel min vore Legemer, der er adskilte for en Tid, i Manden er vi jo sammen og arbejder alle mod samme store Maal, vor egen og andres Frelse. Gud velsigne saa det nye Aar for eder alle og for os med saa megen Velsignelse, som han ser der tjener os bedst.

Her er ikke saa meget at sige, men for saa vidt er vi da ikke skuffet, og der kan ikke siges andet, naar vi ser ud over Landet med dets Puffer og Dale og Stove og Vandløb, end dette, at her er Plads for mange endnu med den Mulighed ogsaa at kunne saa dagligt Brød for sig og sine.

Pastor Kirkegaard fik Onsdag den 11. Dec. Brev fra en Præst i Franrig, at han havde begravet deres Søn Gerhard. Han døde paa et Hospital i den sydlige Del af Franrig. Intet er endnu meddelt fra Regeringen, men det kommer jo nok. Han blev begravet den 10. Nov. Sønnen Richard er i en Lejr nede ved Panama Kanalen og skriver i en Lejr her i en af de østlige Stater. — Et Dødsbudskab er jo tungt at faa. Gerhard havde grebet sin Frelsers udrafte Naad, det aander igennem alle hans Breve fra Soldatertiden og saa er det jo det store Lys Haab for Kristne, at vi skal mødes igen hjemme hos Gud.

Fredens Julehilsen til alle og godt Antaar i Jesu Navn. A.

Mødtaget til Pensionsfondets Grundfond:

Før anført \$2254. Fra Potter, Nebr., Wads Larsen \$100, Andrew Andersen \$25, John Rasmussen \$10, Mrs. Marie Jensen \$5. Fra Minden, Nebr., Paft. J. P. Jensen \$100, Frederiksberg Mgh., S. Nielsen \$50, Olaf Johnson, Christ Rasmussen, Andrew Rasmussen, Jens S. Jensen hv. \$10, Anton Thomsen, S. P. Paulsen A. D. Thomsen, Fred Christensen R. Mathiesen, Anton Borggaard, Chris M. Jbsen, Oscar Olsen, en uævnet Mrs. P. C. Steineke, John Christensen hv. \$5, Anna Steineke, Junger Steineke, Theo Johnson hv. \$1. Upland, Nebr., Hans Nielsen \$100, Jens P. Jvrien \$50, R. F. Petersen \$25, Peter Østergaard \$20, J. C. Østergaard og Emil Christensen hv. \$5. Staplehurst, Nebr., Mrs. A. J. Phillipsen \$200, L. Bedtjed \$100. Salt Lake City, Utah, Mrs. Axel Beck \$5. Upland, Nebr., S. Jbsen

\$10. Portland, Ore., Sophie Fritsen Portland, Ore., Sophie Fritsen \$5. Neola, Ia., R. J. Christensen \$25. Webster Groves, Mo., Ungdomsforbundet \$50. Oakland, Cal., C. M. Nielsen \$5, L. A. Fossum \$10, C. T. Bennesen \$25, Chr. Pedersen \$25, Ferndale, Cal., L. W. Miller \$20. I alt \$3327.00.

Mødtaget for Pensionsfondet.

Før anført \$1135.47.

Chicago, Ill., Siloams Mgh., Chr. Holm \$10, Samuel Gofballe \$1, Rudolf Østergaard \$1. Falmouth, Me., Emaus Mgh., Adv. \$12.30. Ringsted, Ia., Adv. \$10. Kiowa, Colo., Ebenezer Mgh., Offer \$8. Moorhead, Ia., Adv. \$10. Graettinger, Ia., Offer \$36.40, Adv. i Byen \$5, paa Landet \$5. Des Moines, Ia., Offer \$14. Ringsted, Ia., \$25.25. Fremont, Neb., Mgh. \$25.25, Trefoldighedens Mgh. \$21.50. Spencer, Ia., Bethania Mgh. \$24.50. Voston, Wafs, Mgh. \$8.82. Omaha, Nebr., Bella Mgh. \$15. Veresford-S. D., \$26.15. Greenfield, S. D., \$19.66. Greenville, Mich., St. Pauli Mgh. \$9.50. Spencer, Ia., St. Pauli Mgh. \$23.50. Cushing Mgh., \$17.70. Chicago, Ill., Gulgatha Mgh., Wifse Christine Jensen \$5, Audubon, Ia., Ebenezer Mgh. Offer \$25.25. Eugene, Ore., Bethesda Mgh. \$21. Lincoln, Neb. Mgh. \$5.25. Cedar Falls, Ia., Nazareth Mgh. \$56.10. Chicago, Ill., Gulgatha Mgh. \$26.10. Luck, Wis., Vor Fr., Mgh. \$19.15. Orens, Ia., Mgh. \$13.50. Royal, Ia., Væbhellem Mgh. \$50. Westby, Mont., Christ B. Norgaard \$3. Brooklyn, N. Y. Salems Mgh. \$29.26. Rustin, Neb. Bethania Mgh. \$100, R. C. Doughted \$10. Kenmare, N. D., Bethania Mgh. \$8.40. Nazareth Mgh. \$12.30. Hartland, Wis., Oregon, \$23. Warren, Penn., Salem Mgh. \$17.45. McRabb, Ill., Emaus Mgh. \$23.30. Blair, Nebr., Mgh. 41.50. Viborg, S. D., Alfred J. Morgensen \$5. Selma, Cal., Bella Mgh. Offer \$33.35. Sioux City, Ia., Mgh. \$20.25. Denmark, Wis., Trefoldighedens Mgh. \$24.50. Dannebrog, Nebr. Mgh. \$32. Dry Creek Mgh. \$16.06. Brush, Colo., Ebenezer \$23.05. Plainview, Nebr., Bethania Mgh., \$27. Denver, Colo., Bethania Mgh. \$38. Falmouth, Me. Emaus Mgh. \$16.87. Needley, Cal. Ebenezer Mgh. \$10. Milltown, Wis. St. Eng. Luth. Mgh. \$33.65. og St. Luth. Mgh. \$5.25. Hutchinson, Minn., Adv. \$10 og St. Mortens Mgh. \$12.15. Eugene, Ore., Emaus Mgh. \$17. Lindjan, Nebr., Mgh. \$13.29. Platte Co., \$1.75. West Branch Mgh. \$12. Hazelwood, Minn. Adv. \$5. Jantestown, Kan. Mrs. P. Andersen \$2.50. Dane Valley, Mont. Mgh. \$34.20. Davey, Neb. Nazareth Mgh. \$10.30. Audubon, Ia., Henry N. Schmidt og Gustu \$5. Blair, Mgh. \$20. Mount Vicin, N. Y., Nazareth Mgh. \$6.40. Racine, Wis., Jens Fischer \$5. Blair, Nebr., Mrs. Anna Beck \$1. Staplehurst, Nebr., Mgh. \$17.65. Denmark, Wis., Niels Rasmussen Men \$2. Viborg, S. D., Spring Valley Mgh. \$35.55. Racine, Wis., Emaus Mgh. \$10. Del Rey, Cal. Bella Mgh. \$27.25. I alt \$2491.28.

Mødtaget med Tak.

S. C. Pedersen, Kasi.

DANA COLLEGE
BLAIR, NEBRASKA.
Vinterterminen begynder 3. December.
Følgende Kursuser:
Akademisk To Aars College
Formal Forretningskursus
Pro-Seminarium for vordende
Præster
Musik.
Skriv efter Katalog.
L. A. LAURSEN.